

інновацій, суттєво актуалізують необхідність моніторингу та удосконаленню окремих положень чинного законодавства у сфері забезпечення прав дитини.

Список бібліографічних посилань

1. Толкачова Г. В. Еволюція правового забезпечення гарантій захисту прав і свобод дитини. *Часопис Київського університету права*. 2014. № 1. С. 72.

2. Оніщенко Н. М., Львова О. Л., Сунегін С. О. Права і свободи дитини: вступ до проблеми. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 2. С. 13.

Одержано 19.04.2018

УДК 351.74

Данило Михайлович Черкашин,

*аспірант Харківського національного університету
внутрішніх справ*

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ НА ПРИКЛАДІ МІЖНАРОДНОЇ ПРОГРАМИ ІСТАР

В умовах масштабного реформування правоохоронних органів, в Україні постає важливе питання щодо вдосконалення професійної підготовки майбутніх поліцейських. Так, з урахуванням вимог загальноновизнаних міжнародних демократичних стандартів в даній сфері необхідно виділити найбільш важливі пріоритети, що стануть потужною основою для перебудови всієї системи підготовки кадрів в органах МВС в цілому. Існуюча модель професійної підготовки працівників органів внутрішніх справ в Україні потребує високого рівня матеріального та наукового забезпечення, а саме збільшення витрат на систему органів МВС, підвищення рівню інформатизації ОВС, створення практичних рекомендацій, щодо використання досвіду зарубіжних країн в процесі підготовки кадрового забезпечення [1, с. 34].

Особливе місце у використанні зарубіжного досвіду займають міжнародні програми, направлені на співробітництво та підготовку працівників правоохоронних органів. Зокрема,

міжнародна навчальна програма допомоги у кримінальних розслідуваннях International Criminal Investigative Training Assistance Program, ICITAP. Співробітництво з Міністерством внутрішніх справ України було започатковане у 2005 році. Діяльність була направлена на поліпшення можливостей в області інформаційних технологій за рахунок розробки програмного забезпечення, обладнання та телекомунікації [2].

Дана міжнародна програма працює з іноземними урядами з метою створення правоохоронних і корекційних установ з використанням цілісного підходу до досягнення стійких реформ.

Виділяється шість основних стратегій досягнення мети організації:

1. Практика дотримання законів у приймаючої сторони, яка буде відповідати міжнародним стандартам в сфері прав людини;
2. Забезпечення дотримання та підтримки справедливої та ефективної системи кримінального правосуддя;
3. Організація, навчання та забезпечення правоохоронних органів країни-партнера матеріально-технічною базою для боротьби з транснаціональною організованою злочинністю, тероризмом та корупцією;
4. Співпраця та обмін інформацією між США та приймаючої країною в сфері дотримання законів, а також з питань безпеки, що становлять взаємний інтерес;
5. Процес планування та бюджетування зовнішньої допомоги США, який відображає перспективи та пріоритети роботи програми;
6. Кінцевий результат з відновлення та стабілізації правоохоронних органів країни-партнера.

Методи реалізації даної програми включають в себе комплексний підхід щодо розвитку та реформування правоохоронних органів – технічну допомогу та навчання в основних, спеціалізованих та тактичних правоохоронних службах, розробку учбових програм для майбутніх поліцейських, а також сприяння створенню позитивних відносин між поліцією, громадянами та неурядовими організаціями.

Окрема сфера роботи організації також направлена на допомогу країнам-партнерам створювати академії поліції, а також на корекцію та розробку ефективних учбових програм, які

послужать основою для продовження навчального процесу та розвитку правоохоронних органів. Програма ІСІТАР також пропонує допомогу в сфері підготовки інструкторів та адміністрацій управління академіями, допомогу в обладнанні класних кімнат сучасними засобами навчання.

Одним з найбільш ефективних прикладів підготовчої діяльності програми ІСІТАР в Україні є впровадження системи навчання співробітників правоохоронних органів, а саме підрозділів патрульної поліції, яка відповідає за забезпечення та підтримку громадського порядку. Ці системи допомагають розвинути навички поліцейських для дотримання законності, а також поліпшення обслуговування громадян та захисту їх прав. Вони включають в себе основи патрулювання, контроль за рухом автотранспорту, реагування на виклики по лінії 102, правила та навички забезпечення особистої безпеки та оборонної тактики.

Головне, що відрізняє цю програму допомоги від інших – це задоволення унікальних потреб країни-партнера з урахуванням специфіки кожної з них.

Підсумовуючи сказане, приходимо до висновку, що процес підготовки кадрів для правоохоронних органів потребує подальшого вдосконалення та оптимізації з урахуванням досвіду зарубіжних країн. Перш за все вбачається необхідність у впровадженні більш значного рівня інформатизації навчальних процесів. Одним з актуальних шляхів реформування підготовчих програм для майбутніх поліцейських є розвиток та підтримка діяльності міжнародних навчальних організацій, які спеціалізуються на підтримці правоохоронних систем країн-партнерів, та сприяють їх розвитку. Цей досвід є позитивним, тому що такі програми як ІСІТАР комплексно підходять до побудови системи підготовки спеціалістів в сфері правоохоронних органів, враховують унікальні потреби країни, а також залишають після себе стійку матеріально-технічну навчальну базу.

Список бібліографічних посилань

1. Лошицький М. В. Використання зарубіжного досвіду як умова вдосконалення адміністративно-правового забезпечення професійної підготовки працівників міліції (поліції). *Юридична наука*. 2015. № 2. С. 34–43.

2. Criminal Justice Programs / U.S. Department of Justice. URL: <https://www.justice.gov/criminal-icitap/europe-and-eurasia> (дата звернення: 21.03.2018).

Одержано 16.04.2018

УДК 343.1(477)

Мар'ян Васильович Черхавський,

слухач магістратури факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ;

Сергій Євгенович Абламський,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального

процесу та організації досудового слідства факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

ОКРЕМІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ЗАТРИМАННЯ НАРОДНОГО ДЕПУТАТА УКРАЇНИ

У наш час Верховна Рада України посідає одне із ключових місць у механізмі держави, про що свідчать норми ст. 75 Конституції України, згідно з якою вона є єдиним органом законодавчої влади в країні. Зазначене зумовлює включення до правового статусу народних депутатів України додаткових гарантій забезпечення їх діяльності у формі депутатської недоторканності. Такі «привілеї» спрямовані на недопущення необґрунтованого переслідування та ефективного виконання останніми покладених на них законом обов'язків.

На сьогодні правовою основою гарантування депутатської недоторканності є положення ст. 80 Конституції України, відповідно до яких народні депутати України не можуть бути без згоди Верховної Ради України притягнені до кримінальної відповідальності, затримані чи заарештовані [1]. У підпункті 1.1 висновків рішення Конституційного Суду України від 26 червня 2003 р. № 12-рп/2003 зазначено, що депутатська недоторканність як елемент статусу народного депутата України є конституційною гарантією безперешкодного та ефективного здійснення народним депутатом України своїх повноважень і передбачає звільнення його від юридичної відповідальності у визначених